

2003-07-01

สิ่งแวดล้อมน่ารู้

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej>

Part of the [Environmental Sciences Commons](#)

Recommended Citation

(2003) "สิ่งแวดล้อมน่ารู้," *Environmental Journal*: Vol. 7: Iss. 27, Article 9.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej/vol7/iss27/9>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Environmental Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

น้ำ

สิ่งน่ารู้สำหรับเด็ก เด็ก

ธนพรพรณ สุทธระ

น้ำเป็นทรัพยากร

ธรรมชาติที่มีคุณค่ามหาศาล
น้ำมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อ
การดำรงชีวิตของมนุษย์ สัตว์
และพืช ถ้าขาดน้ำเมื่อใดก็
เป็นการยากที่มนุษย์ สัตว์
และพืชจะดำรงชีวิตอยู่ได้นาน
ดังจะเห็นได้ว่าตั้งแต่สมัย
โบราณจนถึงปัจจุบัน ผู้คน

จะเลือกตั้งถิ่นฐานอยู่ใกล้น้ำ ใช้การคมนาคมทางน้ำเป็นหลัก น้ำ
ธรรมชาติมีส่วนเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิตในโลกนี้มากมาย
คนเราต้องใช้น้ำจำนวนมาก ทั้งการดื่ม การใช้น้ำในกิจกรรมต่าง ๆ
ของชีวิตส่วนตัว และการประกอบอาชีพ เช่น การประมง เกษตรกรรม
และอุตสาหกรรม เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องช่วยกันรักษาแหล่ง
น้ำธรรมชาติให้สะอาดอยู่เสมอ หากปล่อยให้สิ่งสกปรก เช่น ขยะ
น้ำทิ้ง ลงปะปนอยู่ในน้ำธรรมชาติ ก็จะทำให้แหล่งน้ำนั้นกลายเป็น
น้ำเสีย นำมาซึ่งปัญหาต่างๆ มากมายในภายหลัง เมื่อแหล่งน้ำตี
กลายเป็นน้ำเสีย ก็จะเป็นอันตรายต่อชีวิตความเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิต
ทั้งหลายในโลกนี้ เพราะน้ำเสียอาจขยายบริเวณอันตรายกว้าง
ไกลออกไปถึงชุมชนต่าง ๆ ได้

น้ำตามธรรมชาติมีอยู่ทั่วไป ทั้งน้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน และใน
บรรยากาศ น้ำผิวดิน เป็นแหล่งน้ำที่อยู่ใกล้ตัวเรามากที่สุด ได้แก่
น้ำในแม่น้ำลำคลอง หนองบึง ห้วย ลำธาร ทะเลสาบ ทะเล มหาสมุทร
น้ำใต้ดิน มี 2 ประเภท คือ น้ำในดิน และน้ำบาดาล ถ้าเราขุดบ่อลง
ไปในบริเวณแหล่งน้ำในดิน เราเรียกบ่อน้ำชนิดนี้ว่า บ่อน้ำในดิน
และถ้าขุดบ่อลึกลงไปมาก หรือได้ชั้นหินจนถึงระดับน้ำบาดาล เรา
เรียกบ่อน้ำชนิดนี้ว่า บ่อน้ำบาดาล

สาเหตุที่จะทำให้น้ำในแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำ
ธรรมชาติกลายเป็นน้ำเสียได้นั้น กล่าวโดยสรุป คือ

- น้ำเสียจากบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ร้านค้า จากชุมชนที่มีบ้าน
เรือนที่อยู่อาศัยหลาย ๆ หลังคาเรือน ย่านการค้าหรืออาคารที่ทำการ
ล้วนจำเป็นต้องใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และใช้สอยในจุด

• ประสงค์อื่น ๆ น้ำทิ้งส่วนมากจะเป็นน้ำจากการซักล้าง น้ำจากส้วมที่
• ไม่ได้ผ่านการบำบัดให้มีคุณภาพมาตรฐาน และอยู่ไม่ไกลจากแม่น้ำ
• ลำคลอง น้ำทิ้งเหล่านี้จะทำให้เกิดน้ำเน่า น้ำเสียได้

• - น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ น้ำทิ้งจากกระบวนการ
• การผลิต น้ำที่ใช้ทำความสะอาดเครื่องมือ พื้นที่ในโรงงานน้ำมัน
• จากโรงงานอุตสาหกรรมมีส่วนทำความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หาก
• ใช้โดยขาดความระมัดระวัง น้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อย
• ลงแม่น้ำลำคลอง จะมีคราบน้ำลอยเป็นฝ้า ทำให้ออกซิเจนใน
• อากาศไม่สามารถละลายลงไปในน้ำได้ มีผลทำให้สิ่งมีชีวิตที่อาศัย
• อยู่ในน้ำขาดออกซิเจน คราบน้ำมันคลุมผิวน้ำ แสงแดดส่องลอดลง
• ไปได้น้ำไม่ใส ทำให้พืชน้ำบางชนิดไม่สามารถสร้างอาหาร มีผลเสีย
• ต่อเนื่องทำให้สัตว์น้ำตาย เพราะพืชเล็ก ๆ ในน้ำ ซึ่งเป็นอาหารของ
• สัตว์น้ำตายเพราะน้ำเสีย

• - น้ำเสียจากการเกษตรกรรม การเพาะปลูกในปัจจุบัน
• เกษตรกรใช้สารเคมีจำนวนมาก แม้จะมีการรณรงค์ ให้เห็นโทษของ
• สารเคมี แต่เกษตรกรที่ปลูกพืชผักเพื่อการส่งขายเป็นจำนวนมาก ก็
• ยังไม่ได้ให้ความสนใจมากนัก สารเคมีกำจัดศัตรูพืช บางชนิดสลาย
• ต้วยาก สารอาจตกค้างอยู่ตามพืชผักผลไม้ ก่อให้เกิดอันตรายกับผู้
• บริโภคได้ บางส่วนอาจกระจายอยู่ตามพื้นดิน เมื่อฝนตกน้ำฝนจะชะ
• ล้างลงสู่แม่น้ำลำคลอง อาจเป็นสาเหตุให้สัตว์น้ำมีอันตรายถึงตายได้
• แต่ถ้าสัตว์น้ำได้รับสารเคมีบางชนิดในปริมาณไม่มากนัก ก็อาจ
• สะสมอยู่ในตัวสัตว์ เมื่อคนจับสัตว์น้ำ มาทำอาหาร สารเคมีอาจ

• เข้าไปสะสมอยู่ในร่างกายของคนซึ่งอาจได้รับอันตรายจากสารพิษนั้นด้วย
• น้ำสะอาดเป็นสิ่งทีธรรมชาติให้มา แต่เมื่อได้มีการจัดสรรใช้
• สอยน้ำตามประเภทต่าง ๆ แล้วน้ำบริสุทธิ์สะอาดได้แปรเปลี่ยนไป
• ตามกิจกรรมที่เกิดขึ้นในโลกนี้ การที่เด็ก เด็ก ได้มีโอกาสเรียนรู้
• ทีมาทีไปของน้ำที่ไม่มีราคาแพงวด ในสมัยก่อน ปัจจุบันถ้า
• ต้องการน้ำสะอาดโดยเฉพาะการใช้ดื่ม น้ำกลับกลายเป็นของราคา
• แพงไปเสียแล้ว เพราะกระบวนการผลิตที่จะทำให้ผู้คนมั่นใจว่าได้ดื่ม
• น้ำสะอาดไม่มีอันตรายหมายถึงต้นทุนที่ได้เปลี่ยนผันมาเป็นรายจ่าย
• ทีเราต้องยอมจ่ายจ่านจ่ายเงินจ่านวนนั้นไป ก็คงต้องขอบอก เด็ก เด็ก
• ว่า !!! ช่วยกันหน่อยนะ!!! ช่วยกันดูแลแหล่งน้ำ ใช้น้ำให้ถูกวิธี
• เมื่อเติบโตไปข้างหน้า ถ้าไปเป็นผู้ประกอบการ หรือทำกิจการใดที
• เกี่ยวข้องกับการใช้น้ำก็ขอให้ความสำคัญกับน้ำทีธรรมชาติให้มาด้วย

อันตราย จากการใช้สารละลาย

สารทำละลาย (Solvents) คือสารที่มีคุณสมบัติในการละลายสารอื่นได้ดี ระเหยได้ง่าย มีความไวไฟสูง มักมีใช้กันในอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ หรือ มีผสมอยู่ในผลิตภัณฑ์ที่ใช้กันโดยทั่วไป เช่น การผสมสี การพ่นสี แลคเกอร์ กาวยาง น้ำยาทำความสะอาดชิ้นงานและเครื่องจักร น้ำยาขัดคราบรอยเปื้อน น้ำยาลบคำผิด ฯลฯ ตัวอย่างของสารละลายที่ใช้กัน เช่น ทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน โทลูอีน ไซลีน ไตรคลอโรเอทิลีน เป็นต้น

การระเหยของสารคือการที่สารนั้นกลายเป็นส่วนหนึ่งของอากาศ เมื่อเราหายใจเข้าไปสารจะซึมเข้าสู่กระแสเลือด ผ่านหัวใจแล้วถูกสูบฉีดเข้าไปสู่อวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายและทำอันตรายต่ออวัยวะนั้น ๆ เช่น ตับไต สมองและเป็นอันตรายต่อ สุขภาพร่างกาย

อันตรายของสารละลายที่มีต่อร่างกายนั้นมีหลายทาง อาทิ ต่อระบบทางเดินหายใจ มี 2 แบบคือ แบบเฉียบพลัน เมื่อหายใจเอาไอระเหยของสารเข้าไปมาก ๆ จะรู้สึกหายใจขัด มีอาการระคายเคืองในคอ มีน้ำมูก คัดจมูก ระบบทางเดินอาหารอาจหยุดทำงานได้ หากเป็นแบบเรื้อรัง สารเคมีจะเข้าสู่ถุงลมปอด ซึมเข้าสู่กระแสเลือด และนำไปสู่อวัยวะภายในต่าง ๆ ทำให้เกิดโรคตับ โรคไต หรือ ทำลายระบบประสาทส่วนกลาง ทำลายเนื้อเยื่อของระบบทางเดินหายใจ เมื่อได้รับสารทำละลายบ่อย ๆ อาจทำให้เกิดสารพิษได้เช่น การติดทินเนอร์

ส่วน อันตรายที่มีต่อผิวหนัง แบบเฉียบพลัน สารทำละลายมีคุณสมบัติในการละลายไขมันได้ดี หากสัมผัสผิวหนังจะละลายไขมันที่ผิวหนัง ทำให้ผิวหนังแห้ง แดง ระคายเคือง และไหม้ได้ อีกทั้งยังสามารถซึมผ่านผิวหนัง เข้าสู่กระแสเลือด และทำอันตรายเช่นเดียวกับสารที่เข้าทางระบบ ทางเดินหายใจ ส่วนอาการเรื้อรังหากสัมผัสกับสารทำละลายเป็นเวลานาน ๆ ทำให้เป็นโรคผิวหนังอักเสบ (Contact Dermatitis) โดยมีอาการเป็นตุ่ม พุพอง รู้สึกเจ็บง่ายต่อการติดเชื้อแบคทีเรีย ซึ่งจะก่อให้เกิดอาการอักเสบรุนแรงขึ้น

นอกจากนี้ยังมี อันตรายต่อตา โดยอาการเฉียบพลันที่พบคือถ้าสารทำละลายกระเด็นเข้าตาจะทำให้เกิดอาการแสบตา ตาแดง น้ำตาไหล เกิดอาการระคายเคือง ส่วนอาการเรื้อรังนั้นเกิดจากการทำงานในบริเวณที่มีละออง ไอระเหยของสารทำละลายเป็นเวลานาน ๆ มีอาการคือ ตาพร่ามัว เยื่อบุตาระคายเคือง สมรรถภาพการมองเห็นเสื่อมแบบถาวร

เสียงดัง.. อย่าคิดว่าไม่สำคัญ

เป็นอวัยวะที่สำคัญและมีไว้สำหรับฟังเสียง หากไม่ถนอมดูแลรักษาไว้จะทำให้หูตึง และหูหนวกได้ การทำงานในที่ที่มีเสียงดังมาก ๆ นานวันเข้าเซลล์ขนซึ่งอยู่ในอวัยวะรูปหอยโข่งในหูชั้นใน ถูกทำลายและตายไปทีละน้อยมีผลให้ไม่สามารถรักษาหรือซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิมทำให้เกิดหูหนวกได้ เสียงที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดเสียงในระดับต่าง ๆ กัน อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ แหล่งกำเนิดเสียงที่สำคัญ ได้แก่ เสียงกระชับ มีระดับเสียง 30 เดซิเบลเอ, เสียงพิมพ์ดีด มีระดับเสียง 50 เดซิเบลเอ, เสียงสนทนาทั่วไป มีระดับเสียง 60 เดซิเบลเอ, เสียงจราจรตามปกติ มีระดับเสียง 80 เดซิเบลเอ, เสียงชุดเจาะถนน มีระดับเสียง 100 เดซิเบลเอ เสียงค้อน เครื่องปั๊มโลหะ มีระดับเสียง 120 เดซิเบลเอ ส่วนเสียงเครื่องบินขึ้น มีระดับเสียง 140 เดซิเบลเอ สำหรับเดซิเบลเอในที่นี้ คือ สเกลของเครื่องวัดเสียงที่สร้าง เลียนแบบลักษณะการทำงาน ของมนุษย์ โดยจะกรองเอาความถี่ต่ำ และความถี่สูงของเสียงที่เกินกว่ามนุษย์จะได้ยินออกไป

องค์การอนามัยโลกกำหนดว่า เสียงที่เป็นอันตราย หมายถึง เสียงที่ดังเกิน 85 เดซิเบลเอที่ทุกความถี่ ส่วนใหญ่พบว่า โรงงานอุตสาหกรรมมีระดับเสียงที่ดังเกินมากกว่า 85 เดซิเบลเอ เป็นจำนวนมากซึ่งสามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพทางกายและจิตใจ การทำงานในที่ที่มีเสียงดังเกิน 85 เดซิเบลเอ เป็นเวลาติดต่อกันมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน นานนับปีจะมีผลต่อมนุษย์คือการเกิดเสียงรบกวน หมายถึง ระดับเสียงที่ผู้ฟังไม่ต้องการจะได้ยิน เพราะสามารถรบกวนต่ออารมณ์ ความรู้สึกได้แม้จะไม่เกินเกณฑ์ ที่เป็นอันตราย แต่ก็เป็นเสียงรบกวนที่มีผลต่อผู้ฟังได้ การใช้ความรู้สึกจะวัดได้ยากกว่าเป็นเสียงรบกวนหรือไม่เช่น เสียงดนตรีที่ดังมาก ในสถานที่เดินรำ ไม่ทำให้ผู้ที่เข้าไปเที่ยวรู้สึกว่าการรบกวน แต่ในสถานที่ที่ต้องการความสงบ เช่น ห้องสมุดเสียงพูดคุยตามปกติที่มีความดัง ประมาณ 60 เดซิเบลเอ ก็ถือว่าเป็นเสียงรบกวนได้

ผลเสียของเสียงที่มีต่อสภาพร่างกายและจิตใจ คือ ทำให้เกิดความรำคาญ รู้สึกหงุดหงิดไม่สบายใจ เกิดความเครียดทางประสาท รบกวนต่อการพักผ่อนนอนหลับและการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ยังทำให้ขาดสมาธิ ประสิทธิภาพการทำงานลดลง และถ้าเสียงดังมากอาจทำให้ทำงานผิดพลาด หรือเชื่องช้าจนเกิดอุบัติเหตุได้ รวมทั้งมีผลต่อสุขภาพร่างกาย ก่อให้เกิดอาการป่วย เช่น โรคกระเพาะ โรคความดันสูง การได้รับฟังเสียงดังเกินกว่ากำหนด เป็นระยะเวลานานไปอาจทำให้สูญเสียการได้ยินซึ่งอาจเป็นอย่างชั่วคราวหรือถาวรก็ได้

ดังนั้น วิธีที่ดีที่สุด คือ พยายามหลีกเลี่ยง บริเวณที่มีเสียงดังมาก ๆ เนื่องจากเสียงที่ดังเกินไปหากต้องทนฟังนาน ๆ ย่อมส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตได้ นอกจากนี้การใช้อุปกรณ์ป้องกันเพื่อลดความดังของเสียงก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งซึ่งมี 2 แบบคือ ที่ครอบหู จะปิดหูและกระตุกรอบ ๆ ใบหูไว้ทั้งหมด สามารถลดระดับความดังของเสียงได้ 20-40 เดซิเบลเอ และปลั๊กอุดหู ทำด้วยยางหรือพลาสติก ใช้สอดเข้าไปในช่องหูสามารถลดระดับความดังของเสียงได้ 10-20 เดซิเบลเอ และการปลุกต้นไม้ยืนต้นที่มีใบตกบริเวณริมรั้ว ช่วยในการลดเสียงได้อีกทางหนึ่ง

สัตว์ป่าคุ้มครอง ..แจ้งไว้ไม่ถูกจับ

สัตว์ป่า... เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากสัตว์ป่าในทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้สัตว์ป่ายังมีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ ปัจจุบันชนิดและจำนวนของสัตว์ป่าลดน้อยลงเป็นจำนวนมาก บางชนิดอยู่ในขั้นวิกฤตใกล้สูญพันธุ์ บางชนิดหาได้ยาก หรือบางชนิดได้สูญพันธุ์ไปแล้ว อันเนื่องมาจากการใช้ประโยชน์และถิ่นที่อยู่อาศัยถูกทำลาย

จากสถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน แนวคิดในการอนุรักษ์การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรอย่างยั่งยืนได้ถูกหยิบยกมาเป็นประเด็นถกเถียงที่สำคัญถึงความเหมาะสมในการจัดการเพื่อการอนุรักษ์อย่างเหมาะสม รวมถึงการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าคุ้มครองก็เช่นกัน ถึงเวลาต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีบริหารจัดการ และวิธีการใช้ประโยชน์จากสัตว์ป่า

สำหรับประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการสำหรับการที่จะให้ผู้มีสัตว์ป่าอยู่ในครอบครองแจ้งให้กับรัฐทราบ โดยมีการออกพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2546 โดยมีสาระสำคัญคือ ให้ผู้ที่มีสัตว์ป่าคุ้มครองที่ยังไม่ได้รับการอนุญาตโดยขอบด้วยกฎหมายมาแจ้งชนิด และจำนวนของสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในครอบครองต่อเจ้าหน้าที่ ภายใน 120 วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ โดยผู้ยื่นไม่ต้องรับโทษทางกฎหมาย ตั้งแต่บัดนี้ ถึงวันที่ 9 กันยายน 2546

เจตนารมณ์ที่สำคัญของการตราพระราชบัญญัตินี้คือ ต้องการให้ผู้ที่มีสัตว์ป่าคุ้มครองอยู่แล้วนั้น สามารถครอบครองหรือทำการเพาะพันธุ์เชิงพาณิชย์ต่อไปได้อย่างถูกกฎหมายและไม่ต้องวิตกกังวลว่าจะต้องรับโทษใดๆ หากไปแจ้งการครอบครองต่อเจ้าหน้าที่ ภายในเวลากำหนด และหากผู้ใดไม่ต้องการแจ้งสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นต่อไป หลังจากแจ้งการครอบครองแล้วก็สามารถจำหน่ายให้กับผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะหรือผู้ได้รับอนุญาตให้เพาะพันธุ์สัตว์ป่าคุ้มครองได้ ภายใน 120 วัน นับแต่วันแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่หากไม่ประสงค์จะขาย ขายไม่ได้หรือขายไม่ทันภายในกำหนด หรือไม่ต้องการเลี้ยงต่อไป ให้ส่งมอบสัตว์ป่าให้แก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และในกรณีที่ เป็นสัตว์น้ำให้ส่งมอบแก่กรมประมงหรือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อดูแลต่อไป

ในการดำเนินการเพื่อแจ้งการครอบครองต่อเจ้าหน้าที่นั้น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในฐานะที่ดูแลรับผิดชอบในเรื่องนี้ได้ประกาศให้ประชาชนที่เลี้ยงสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทดังนี้คือ 1. สัตว์ป่าจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม 189 ชนิด 2. นกจำนวน 182 ชนิด 3. สัตว์ป่าจำพวกเลี้ยงคลาน 63 ชนิด 4. สัตว์ป่าจำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก 12 ชนิด 5. สัตว์ป่าจำพวกแมลง 13 ชนิด 6. ปลา 4 ชนิด 7. สัตว์ป่าจำพวกไม่มีกระดูกสันหลัง 14 ชนิด และยังไม่ได้รับอนุญาตโดยขอบด้วยกฎหมายไปแจ้งการครอบครองโดยยื่นแบบตามแบบฟอร์มที่กรมกำหนด (สป 1) พร้อมด้วยสำเนาบัตรประจำตัว และสำเนาทะเบียนบ้านต่อเจ้าหน้าที่ที่สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์สาขา (สำนักงานป่าไม้อำเภอเดิม) ในท้องที่ที่สัตว์ป่านั้นอยู่ หรือส่งแบบ สป 1 พร้อมเอกสารหลักฐานทางไปรษณีย์ให้ส่งถึง ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (ป่าไม้เขตเดิม) 21 แห่งทั่วประเทศ ที่ สัตว์ป่านั้นอยู่

สำหรับกรุงเทพฯ แจ้งได้ที่ สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สถานที่ตั้งคือ กรมป่าไม้ ถนนพหลโยธิน จตุจักร กรุงเทพฯ 10900 และสามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์มการแจ้งทางอินเตอร์เน็ตได้ที่ www.dnp.go.th หลังจากแจ้งการครอบครองแล้ว กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบและทำเครื่องหมายสัตว์ป่าเหล่านั้น และพิจารณาออกใบอนุญาตให้ครอบครองต่อไป เพียงเท่านั้นก็สามารถเลี้ยงดูสัตว์ของท่านต่อไปได้อย่างสบายใจและไม่ต้องกังวลกับความผิดทางกฎหมายอีกต่อไป